

QUETZAL

REVISTA INFORMATIVA
COMITE "OSCAR ROMERO" D'ARREU DE CATALUNYA

Juny 99

nº 26

EDITORIAL

Un cop més la intransigència ha abocat als camins a éssers humans que fugen dels maltractes d'uns, de caràcter nazi, i que no estan lluny de nosaltres.

Els nostres governants no poden frenar uns fets que estan succeïnt molt a prop del nostre món occidental "civilitzat"; que això passi, estigui passant, a d'altres continents, no té, segons ells, la menor importància.

Enrera queden les imatges dels desplaçats de Ruanda i Burundi, "la guerra dels grans llacs" (per citar algun dels molts aconteixements de neteja ètnica que han ocorregut aquest final de mil.leni). Eren imatges que, tot i properes en el temps, són ja llunyanes en el record.

Estem vivint els aconteixements molt depressa i sembla que la nostra disposició a assimilarlos va disminuint; la sèrie de televisió ens transmet el perill de caure en la rutina i, per tant, la pèrdua d'interès.

L'OTAN està fent la feina bruta de fer entrar en raó a un personatge sinistre i de ment tancada. I és llavors quan sorgeix la pregunta: "la intransigència, en quina part"? Aquest és el gren dubte.

COORDINACIÓ DE LA REVISTA

C.O.R. DE TARRAGONA

SUMARI

L'escala de Jacob.....	3
La solidaridad cristiana en el contexto actual de economía neoliberal de libre mercado	4
Disparen contra Rigoberta.....	8
Guatemala.....	10
Contra la corrupción - Nicaragua -.....	11
El huracán sigue.....	13
L'estat colombià responsable de la violació repetida dels drets humans.....	15
La deuda de la muerte.....	17
Posoltega després de l'huracà.....	18
El cooperante que queremos.....	20
Acción global de los pueblos contra el "libre" comercio.....	21

ELS C.O.R. DE CATALUNYA

08440	CARDEDEU, Apart.243,	VALLÈS ORIENTAL
8016	BARCELONA, Fabra i Puig 260, 2 a-d	La Caixa 2100-842-02-22236
17003	GIRONA, Pica d'Estats 14 Urb. Mas Barril	La Caixa 2100-1373-36-02000032516
25002	LLEIDA, Pça. Snt Antoni M ^a Claret 6	BBV 0182-5938-92-0010506308
8027	SABADELL, Pça. Assamblea de Catalunya 3, 4-2	Caixa Sabadell 2059-009-45-8000175621
8710	STA. MARGARIDA DE MONTBUI Sant Antoni, 12	La Caixa 2100-3152-06-2100142483
43006	TARRAGONA, Amposta 26, baixos A	La Caixa 2100-0392-15-0200083295
8226	TERRASSA, Parròquia St. Llorenç, Pça. De la Immaculada, 8	

Per sufragar els projectes, ingressos a: Comitès de Solidaritat Oscar Romero (qualsevol dels comptes).

L'ESCALA DE JACOB (Fragment)

Davant la temptació del fatalisme i contra la insensible irresponsabilitat del consumisme i el privilegi i la prepotència, s'imposen la lluita i l'esperança per aquesta utopia d'un món fraterne on hi capiguem tots i totes amb la pròpia dignitat i la pròpia alteritat. No és possible que tants somnis comuns que cada cop sorgeixen més en organitzacions, manifestos i realitzacions concretes, siguin tan sols un somni. Hi ha molta humanitat que somia desperta disposada a forjar el dia de la justícia i la pau.

Entrarem aviat en el segle XXI, en el tercer mil·lenni (cristià). Recordeu allò de "... o serà místic o no serà". Pensant en els quatre grans desafiaments que ens qüestionen la raó, la fe i l'esperança, jo reformularia la dita així:

El segle XXI o serà místic o no serà humà. Perquè la mística és aquest sentit profund de la vida, aquesta obertura a l'horitzó de Déu, aquesta darrera recerca de la resposta última.

El segle XXI cristià optarà pels exclosos o no serà cristià. A mesura que creix la criminal desigualtat en el món, excloses de la vida i de la dignitat les majories humanes, l'opció pels pobres apareix cada vegada més com a constitutiu essencial de l'església de Jesús.

El segle XXI cristià o serà ecumènic o no serà eclesial.

Podrà ser una biga-rrada eclosió de minicristianismes sense consistència evangèlica i sense comunió testimoniant, però no l'església de Jesús, testimoni de la Pasqua, enviada "per què el món cregui".

El segle XXI serà ecològic o, senzillament, "no serà". No és que jo cregui que estigui arribant la fi del món amb aquest rebombori de l'any 2000, però segons les ciències i les experiències si que sembla que estem entestats a acabar amb l'aire, amb l'aigua, amb la floresta, amb la vida. L'ecologia és la gran política pendent i ha d'anar essent, cada vegada més ètica, teologia, espiritualitat.

Aquest segle nou nostre, el nou mil·lenni que ens ve a les mans, ha d'abocar-se sincerament al diàleg amb Déu, amb el Déu de tots els noms, amb el Déu de totes les religions, amb el Déu de tots els rostres i preguntes i esperances. Ha d'abocar-se sincerament a un diàleg fraternal amb la natura, vida de la nostra vida, casa de la nostra llar. Ha d'abocar-se a un diàleg obert, alegre, enriquidor, entre els homes i les dones, entre els pobles i les cultures, entre els dos o tres, o quatre móns que tràgicament hi ha, per a construir una altra mundialitat, la globalització de la solidaritat, la humanitat formosament plural i una.

Pere Casaldàliga

La Solidaridad Cristiana En El Contexto Actual De Economía neoliberal de libre mercado

Pablo Richard, Riobamba, Ecuador, 31 Agosto 1998. Día de la muerte de Mons. Leonidas Proaño.

1. Negación de la solidaridad

La racionalidad misma del sistema es la insolidaridad o negación de la solidaridad. No es solamente una crisis de valores o una crisis ética, sino un sistema que crea una ética del mercado funcional al sistema y antagónica a nuestro concepto humano y cristiana de solidaridad.

Analicemos la racionalidad del sistema desde tres ángulos diferentes:

1. En el sistema actual hay un desarrollo tan extensivo y acelerado de los medios que ya no es posible discernir el fin. Los medios tecnológicos y científicos son valorados por su eficiencia, pero no por su ordenamiento hacia fines establecidos. La eficiencia y la competitividad aparecen como valores absolutos, sin tener en cuenta la vida humana y cósmica como fin de toda actividad económica, tecnológica o científica. Los medios que desarrolla el sistema, con tanta eficacia y aceleración. Ya no están al servicio de la vida, ni de los medios de producción de la vida que son la fuerza de trabajo y los bienes de la naturaleza. La economía, despojada de su orientación hacia la vida, queda reducida a la lógica de la

competitividad, del cálculo de utilidad y de la máxima ganancia. Desaparece toda orientación hacia el bien común o hacia la construcción de una sociedad para todos y todas. El medio impide ver el fin: la vida humana.

2. El sistema invierte sobre todo en eficiencia y no en vitalidad. La eficiencia a su vez se orienta sobre todo hacia el capital no productivo, especialmente financiero. La vitalidad, por el contrario, se mide por la productividad al servicio de la vida. Hay una primicia del valor de cambio sobre el valor de uso. La consecuencia es que cada vez menos se produce para la vida de toda la humanidad y por lo

